

RAAD VOOR GESCHILLEN
van de
Nederlandse Beroepsorganisatie van Accountants

heeft bij wijze van bindend advies de volgende uitspraak gedaan in zake het geschil tussen:

X

en:

Y

1. PROCEDURE

2. VASTSTAANDE FEITEN

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat de Raad uit van het volgende:

- 2.1 In opdracht van verzoeker heeft verweerster op 19 juli 2018 een zogenoemde ‘quickscan’ opgesteld. In deze quickscan is onder meer gesignaleerd dat de financiële resultaten van de ondernemingen van verzoeker al enige tijd zeer zorgelijk zijn.
- 2.2 Partijen zijn op 5 september 2018 een schriftelijke opdracht overeengekomen. Dit heeft plaatsgevonden via een e-mailbericht van verweerster en bevestiging daarvan per e-mail door verzoeker. De opdracht zag op het ordenen van de administratie tegen een uurtarief van € 75,00 per uur, op nacalculatie. Voor de eerste twee maanden schatte verzoekster in dat dit ongeveer 70 uur per maand kosten. Daarnaast is overeengekomen dat voor advies en begeleiding voor verweerster in persoon een uurtarief van € 150,00 per uur zou gelden.
- 2.3 Vervolgens heeft verweerster de administratie van vier betrokken ondernemingen A, B, C en

D, opnieuw ingericht.

- 2.4 Verzoeker hield reeds (middellijk) 50% van de aandelen in C. Op 15 november 2018 zijn aan hem de overige 50% van de aandelen geleverd. De koopsom bedroeg € 100.000,00. De aflossing zou plaatsvinden in maandelijkse termijnen van € 5.000,00. Deze maandelijkse betalingen werden vanuit C gedaan.
- 2.5 Op 24 december 2019 is C failliet verklaard. Op dat moment was door C onder de noemer "afkoop" een bedrag van € 60.000,00 (12 x € 5.000,00) voldaan in verband met de hiervoor vermelde aandelenverkoop.
- 2.6 Bij brief van 23 juli 2021 heeft de in het faillissement benoemde curator zich op het standpunt gesteld dat sprake was van ongerechtvaardigde verrijking door A, leidend tot een schadevordering van de boedel op deze partij van € 60.000,00. Verzoeker heeft de brief die hij hierover ontving doorgestuurd aan zijn contactpersoon bij verweerster met vermelding: "*hoi [...], zie onderstaande mail + sommerkingsbrief om eventjes eu. 60.000,-- te betalen aangezien deze kwestie ook [verweerster] aangaat vraag ik je zsm contact met mij op te nemen gr (...)*"
- 2.7 Op 3 augustus 2021 heeft verzoeker de brief van de curator ook aan verweerster persoonlijk gestuurd, met het volgende verzoek: "*Hierbij de brief van de curator, wil jij dit verder oppakken. Als ik ergens bij kan helpen hoor ik het wel.*"
- 2.8 Dezelfde dag (3 augustus 2021) heeft verweerster verzoeker een uitvoerig e-mailbericht gestuurd met een analyse van de situatie en een voorstel voor een inhoudelijke reactie op de brief van de curator. In het bericht verzocht verweerster om aanvullende stukken om de "*juridische analyse*" te kunnen afronden en stelt ze voor de casuïstiek nader te bespreken.
- 2.9 Bij e-mailbericht van 5 augustus 2021 reageerde verzoeker als volgt: "*jouw verhaal klinkt naar mijn idee vrij plausibel, zelfs [] vond dat haha ! ben benieuwd of [de door verzoeker ingeschakelde advocaat] hier wat mee kan om de curator weer terug in zn hok te krijgen. Heb jij van mij nog meer informatie nodig? (...)*"
- 2.10 Bij e-mailbericht van diezelfde dag benadrukte verweerster dat de enthousiaste reactie van verzoeker wellicht te voorbarig is: "*(...) Het is namelijk nog geen uitgemaakte zaak. De beantwoording moet ook sterk en misschien heeft [de door verzoeker betrokken advocaat] behoefte aan een uitgewerkt memo met daarin de feitelijkheden (zoals ik ze heb vermeld in de mail naar jou) (...)*"

- 2.11 Uit een e-mailwisseling omstreeks 13 november 2021 blijkt dat partijen het later toch inhoudelijk over de door verweerster voorgestelde reactie richting de curator oneens zijn. Verzoeker schrijft onder meer: *“In het algemeen zeg ik dat jouw zienswijze mijns inziens geen stand zal houden [...]”*. Ook volgt uit die e-mailwisseling dat verzoeker zich op het standpunt stelt dat de door de curator gestelde ongerechtvaardigde verrijking zijn oorsprong vindt in de handelwijze van verweerster. In reactie hierop stelt een medewerker van verweerster voor om de inhoud in persoon op kantoor van verweerster te bespreken.
- 2.12 Bij e-mail van 26 november 2021 heeft verweerster aan verzoeker een memo gezonden *“inzake vastlegging rekening courant verhoudingen tussen C en A”* (hierna: het Memo). In de e-mail waarin verweerster het Memo aan verzoeker stuurde, schreef zij: *“Beste [...] Hierbij ontvangen jullie ons memo inzake de vastlegging en analyse van de transacties rondom A en C”*.
- 2.13 Op 3 december 2021 heeft verzoeker middels ondertekening van een vaststellingsovereenkomst door verzoeker een schikking met de curator bereikt, leidend tot een betalingsverplichting van verzoeker in zijn rol van bestuurder van het failliete C aan de boedel van € 20.000,00. Op 7 december 2021 heeft verzoeker verweerster aansprakelijk gesteld voor de geleden schade.
- 2.14 Op 13 december 2021 heeft verzoeker aan verweerster bericht niet bereid te zijn facturen te voldoen voor werkzaamheden in relatie tot de reactie op de vordering van de curator: *‘Ik heb factuur VF12100829 ontvangen maar ik ben het niet eens met deze factuur [...]. Ik ben van mening dat het sturen van facturen voor het repareren van eigen fouten not done is in zo’n situatie. Met name het verhaal wat [...] geschreven heeft dat hij met een zoektocht bezig was om een rc tussen [C] en [A] te vinden. Het was bekend dat deze er niet was ([...] had dit ook al een keer aangegeven) maar hier is niet naar geluisterd en jullie zijn doorgedaan met zoeken en schrijven terwijl de uitkomst eigenlijk al bekend was.*
De factuur waar door verzoeker bij dit bezwaar concreet naar wordt verwezen (VF12100829) is op enig moment daarna wel voldaan.
- 2.15 De werkzaamheden voor het Memo zijn aan B in rekening gebracht op 19 januari 2022, bij factuur met factuurnummer VF23300074 met een hoogte van € 3.515,05 incl. BTW. Deze factuur, alsmede de facturen met factuurnummers VF12100624 (€ 2.052,46 incl. BTW) en VF1220233 (€ 756,55 incl. BTW), laat verzoeker onbetaald. In totaal is daarmee een bedrag van € 6.324,06 (inclusief BTW) onbetaald gelaten.

3. VORDERING

Vordering

3.1 Gezien de tussenbeslissing van 30 augustus 2023 dient de Raad nog uitsluitend te oordelen over de vijf resterende klachtonderdelen met de nummers II tot en met VI:

- II. verweerster te veroordelen tot betaling van € 20.000,00 aan verzoeker;
- III. verweerster te veroordelen in de juridische kosten van verzoeker in het geschil met de curator;
- IV. te oordelen dat verweerster gedeeltelijk onterecht heeft gefactureerd;
- V. te oordelen dat enkele facturen die door verweerster aan B zijn verzonden, gecrediteerd dienen te worden;
- VI. te gelasten dat verweerster bedragen terugstort die zij zonder dat daarvoor toestemming is verleend, heeft overgeboekt van C naar B en die vervolgens zijn gebruikt om facturen van verweerster te voldoen.

4. VERWEER

4.1 Verweerster heeft zich gemotiveerd tegen de vorderingen verweerd, op welk verweer de Raad hierna, waar nodig, zal ingaan.

5. BEOORDELING

Klachtonderdelen II en III

- 5.1 Klachtonderdelen II en III zien op de vraag of de betaling door verzoeker aan de failliete boedel en de kosten van juridische bijstand in het traject naar aanleiding van de schikking met de curator als schade kwalificeert die aan verweerster is toe te rekenen. Aan deze vordering is hoofdzakelijk ten grondslag gelegd dat sprake zou zijn van “verkeerd” boekhouden door verweerster. Meer concreet zouden de maandelijkse betalingen ten onrechte als “afkoop aandelen” zijn geboekt, waar verweerster volgens verzoeker tot een andere betalingsgrondslag had moeten adviseren.
- 5.2 Om tot een oordeel te komen inzake dit klachtonderdeel dient de Raad vast te stellen of verweerster bij haar werkzaamheden voor verzoeker de zorgvuldigheid heeft betracht van een redelijk handelend en redelijk bekwaam beroepsgenoot.
- 5.3 Naar aanleiding van de koop van de aandelen in C zijn maandelijkse betalingen verricht. Deze overboekingen zijn door verweerster in de grootboekrekening opgenomen onder de vermelding “*Afkoop aandelen* [... van C]” en ten laste van de rekening courant verhouding gebracht tussen C en A welke naderhand cijfermatig is uitgewerkt. Naar het oordeel van de Raad heeft verweerster voldoende aannemelijk gemaakt dat deze vermeldingen in lijn zijn

met de feitelijke situatie. Ook anderszins heeft verzoeker niet aannemelijk gemaakt dat verweerster met deze handelwijze in strijd heeft gehandeld met enige voor de beroepsuitoefening van verweerster geldende beroepsnorm of de door haar te betrachten zorgvuldigheid. Naar het oordeel van de Raad kan de handelwijze van verweerster, samenhangend met deze boekingen, dan ook niet als een fout worden gekwalificeerd.

- 5.4 Verzoeker stelt zich in dit kader voorts op het standpunt dat bij het anders – in zijn opvatting beter - vormgeven dan wel kwalificeren van deze betalingen de aansprakelijkheidsstelling door de curator voorkomen had kunnen worden. Of dit klopt, is gezien het hypothetische karakter van dit standpunt niet na te gaan. Los daarvan is de enkele stelling dat een accountant beter anders had kunnen handelen op zich niet voldoende om aansprakelijkheid vast te stellen voor de gevolgen van het feitelijk handelen van de accountant; vast dient te staan dat met het handelen dat daadwerkelijk heeft plaatsgevonden, de accountant een fout gemaakt heeft. Zoals hiervoor is overwogen, is verzoeker er niet in geslaagd aannemelijk te maken dat verweerster een fout heeft gemaakt.

Klachtonderdelen IV en V

- 5.5 Klachtonderdelen IV en V zien op de vraag of de facturen van verweerster voor haar werkzaamheden in relatie tot de reactie aan de curator en het Memo 'onterecht' zijn, althans gecrediteerd dienen te worden.
- 5.6 Enerzijds heeft verzoeker zich hiertoe gebaseerd op bij de voorgaande klachtonderdelen gestelde fout. Nu de Raad oordeelt dat van een fout aan de zijde van verweerster onvoldoende is gebleken, volgt hieruit geen grondslag tot creditering van facturen.
- 5.7 Anderzijds stelt verzoeker zich op het standpunt dat voor de specifieke werkzaamheden inzake de reactie aan de curator en het Memo een opdracht van verzoeker ontbrak. Hierover oordeelt de Raad als volgt. Tussen partijen is niet in geschil dat tussen hen in 2021 sprake was van een doorlopende opdracht op basis van een opdrachtbevestiging uit 2018. In deze opdracht zijn slechts twee uurtarieven gespecificeerd en bevat een inschatting van de te besteden uren in de eerste twee maanden na de opdrachtbevestiging. De verdere inhoud van de opdracht wordt niet omschreven. Ook heeft verweerster nadien geen verdere specificatie van de opdracht vastgelegd.
- 5.8 De Raad stelt vast dat verzoeker aan verweerster op 3 augustus 2021 de brief van de curator heeft gemaïld, met de vermelding "*kan jij dit verder oppakken.*" Uit deze e-mail is naar oordeel van de Raad een opdracht te destilleren tot de eerste schriftelijke analyse die verweerster diezelfde dag aan verzoeker heeft doen toekomen. Daarin heeft verweerster verder het volgende geschreven: "*Ik stel voor om deze casuïstiek te bespreken bij ons op kantoor met de bespreking van de jaarrekening van C en A.*"

- 5.9 Op of omstreeks 12 augustus 2021 heeft blijkens de specificatie bij factuur VF12100624 deze door verweerster voorgestelde bespreking plaatsgevonden. Kennelijk heeft verzoeker ook deze bespreking (en voorbereiding ervan) gewenst, of in ieder geval doorgang laten vinden. Deze kosten, samenhangend met de werkzaamheden van verweerster in relatie tot het verweer bij de curator, is verzoeker naar oordeel van de Raad aan verweerster verschuldigd. Voor het overige heeft verzoeker onvoldoende gemotiveerd dat de werkzaamheden waarop deze factuur blijkens de specificatie verder ziet, niet onder de doorlopende opdracht uit 2018 kunnen worden gerangschikt. De Raad is daarom van oordeel dat verzoeker deze factuur dient te voldoen.
- 5.10 In het e-mailbericht van 3 augustus 2021 schrijft verweerster dat de betrokken advocaat wellicht een uitgewerkt memo van haar hand zou kunnen gebruiken. Op 26 november 2021 zendt verweerster verzoeker het Memo. Uit de in het kader van deze procedure overgelegde correspondentie volgt echter geen (schriftelijke) opdracht van verzoeker daartoe en deze werkzaamheden kunnen ook niet worden gebracht onder de doorlopende opdracht uit 2018. Ook anderszins heeft verweerster niet gemotiveerd op welk moment verzoeker hiertoe opdracht zou hebben gegeven. Als professionele dienstverlener ligt het op de weg van verweerster om de reikwijdte van haar opdracht zo nodig in overleg met de klant te verhelderen. Bij het ontbreken van enige (schriftelijke) bevestiging riskeert de accountant werkzaamheden te verrichten zonder dat daar zijdens de klant een betalingsverplichting tegenover staat. In deze zaak heeft dat risico zich verwezenlijkt.
- 5.11 Uit de factuur VF23300074 volgt dat verweerster voor het opstellen van het Memo van 15 november 2021 tot en met 26 november 2021 in totaal € 3.515,05 incl. BTW (€ 2.905,00 ex BTW) in rekening heeft gebracht. De Raad is op grond van het voorgaande van oordeel dat verzoeker niet verplicht is tot het voldoen van deze factuur.
- 5.12 Verzoeker heeft onvoldoende gemotiveerd om welke reden(en) geen verplichting zou bestaan tot het voldoen van de onbetaald gelaten factuur met factuurnummer VF12200233 ten bedrage van € 756,55 incl. BTW die ziet op werkzaamheden inzake de aangifte vennootschapsbelasting voor het jaar 2020. De Raad komt dan ook tot het oordeel dat verzoeker deze factuur aan verweerster verschuldigd is.
- 5.13 Gezien het voorgaande dient eiseres van het onbetaald gelaten bedrag van € 6.324,06 alsnog € 2.809,01 (€ 6.324,06 - € 3.515,05) te voldoen.

Klachtonderdeel VI

- 5.14 Klachtonderdeel VI draait om het feit dat vlak voor het faillissement door verweerster zonder toestemming van verzoeker een bedrag zou zijn overgeboekt binnen de groep van ondernemingen. Verzoeker verzoekt de Raad te gelasten dat verweerster dit bedrag

terugstort.

- 5.15 De Raad maakt uit de processtukken op dat zowel interne overboekingen als (externe) voldoening van facturen (waaronder facturen van verweerster zelf) in de praktijk door verweerster in de digitale administratie werden verwerkt, waarna deze door verzoeker dienden te worden geautoriseerd. Van ieder van de betalingen – zowel de interne overboeking als de betaling van de facturen – heeft verweerster in de producties bij het verweerschrift een digitale autorisatie door verzoeker overgelegd, inclusief datum en tijd en door welke persoon namens verzoeker de autorisatie is uitgevoerd (in deze specifieke gevallen steeds door verzoeker zelf). Deze digitale autorisaties zijn weliswaar betwist, doch zonder motivering. Nu verweerster bewijsstukken van de autorisaties heeft overgelegd, komt de Raad tot het oordeel dat geen sprake is geweest van overboekingen zonder toestemming van verzoeker. Dat deze betalingen mogelijk in een grotere batch hebben gezeten en het verzoeker om die reden niet helder was welke betalingen exact zijn geautoriseerd, komt voor zijn risico. De Raad wijst dit klachtonderdeel dan ook af.
- 5.16 De Raad stelt de procedurekosten definitief vast op € 440,00. Daar beide partijen gedeeltelijk in het gelijk worden gesteld, zal worden bepaald dat de procedurekosten voor gelijke delen ten laste van partijen komen. Nu verzoeker een depot van € 450,00 heeft betaald, zal verweerster worden veroordeeld om ter zake een bedrag van € 225,00 aan verzoeker te betalen. Het overige wordt met het door verzoeker betaalde depot verrekend, waarvan het restant aan verzoeker zal worden gerestitueerd.

Deze beslissing berust op de artikelen 5, 20, 21 en 22 van de Verordening op de Raad voor Geschillen.

6. BESLISSING

De Raad voor Geschillen van de Nederlandse Beroepsorganisatie van Accountants:

- bepaalt dat verzoeker de factuur met factuurnummer VF23300074 ten bedrage van € 3.515,05 incl. BTW niet verschuldigd is en deze factuur om deze reden niet behoeft te worden betaald;
- bepaalt dat verzoeker de facturen met factuurnummers VF12100624 en VF1220233 wel aan verweerster verschuldigd is en dat verzoeker de factuurbedragen van respectievelijk € 2.052,46 incl. BTW en € 756,55 incl. BTW dient te voldoen;
- bepaalt dat de procedurekosten ten bedrage van € 450,00 voor gelijke delen ten laste van

partijen komen en veroordeelt verweerster om € 225,00 aan verzoeker te betalen binnen 14 dagen na de verzending van deze beslissing;

- wijst af het meer of anders verzochte;
- verstaat dat het bepaalde in artikel 22 Verordening op de Raad voor Geschillen op deze beslissing van toepassing is.

Aldus gewezen door mr. G.J. Ebbeling, voorzitter, P.J.M. Mencke RA en P.G. Polstra AA RB, leden, in tegenwoordigheid van A.J.F. Vokurka-Viruly, secretaris, en door de voorzitter en de secretaris ondertekend op 24 januari 2024.

secretaris

voorzitter